

Osmdesátníci se na setkání těšili

Těžko si dnes žáci dovedou představit vyučovací den, kdy za katedrou vyučují jen muži. Feminizace do našeho školství tak pronikavě zasáhla, že ženy v řadách pedagogů značně převažují.

Že tak tomu vždy nebylo, si mimo jiné povídali účastníci nedávného srazu osmdesátníků ve Vidči. Na setkání, které zorganizovali od roku 1983 již po páté, si i tentokrát přinesli spoustu archivních fotografií, které vyvolaly nejednu vzpo-

minku. Viktorie Hajná nám potvrdila, že ve Vidči opravdu učili sami muži, jedinou ženou ve sboru byla Olga Mičková, dcera tehdejšího starosty Jana Mička. Toho také poznala na fotografii z roku 1939, kdy ve Vidči místní farář Jan Myška světil základní kámen nové školy. Dnešní osmdesátníci v tom roce zrovna navštěvovali první třídu. „Učili jsme se na faře, po hospodách a u holiče v holíně,“ vzpomínala Viktorie Hajná a přitom pochválila tehdejší stavitele, že za pouhý rok dokázali postavit dvoupatrovou školní budovu, která dětem slouží dodnes.

V září 1940 se už videčští žáci začali učit v nových třídách. Byly vybaveny běžnými pomůckami pro výuku a nechyběla mezi nimi ani rákoska. Když zlobila děvčata, pár ran dostala přes prsty. U chlapců to bylo na zadek. Jenže našli se i takoví rošťáci, kteří si šli pro výprask s čepicí v kalhotách. Úsměv na tváři neposlušného chlapce však učitel prozradil, že zde něco nehraje. Když pedagog podvědek odhalil, ranami rákoskou pak nešetřil.

Na archivních školních fotografiích jsou mnohé děti bosa. „A to se přitom všude chodilo pěšky,“ podotkla Viktorie Hajná. Po ukončení čtvrté třídy nastoupila do rožnovské měšťanky a z Vidče šlapala bosa až k pivovaru, kde se teprve obula a namířila si to do školy v parku. Boty si šetřila, aby jí déle vydržely. Nejezdily autobusy jako dnes. Přitom některé spolužačky paní Viktorie to měly ještě dál. Například Anička Blinková do rožnovské měšťanky docházela denně z Černé hory a Anička Drápalová z Bačova vrchu.

Školní léta jsou obdobím, o kterém si osmdesátníci na srazech povídají rádi. Toho letošního se, bohužel, dožilo jen deset pamětníků. Dva z nich, Růžena Mičolová a Josef Randus, se pro své dlouhodobé onemocnění nemohli zúčastnit. Ti ostatní se na setkání těšili. Byla mezi nimi i Anna Rezníčková, která na srazu přijíždí z Havířova. Ostatní bydlí ve Vidči a v blízkém okolí.

-MTA-

Jak se hraje thučení špačka? Do jamky položíte kolík z obou stran zastrouhaný tak, aby jeden konec byl částečně vně. Do něj pořádně praštíte pálkou, načež kolík vyletí a musíte ho znovu trefit a odpálit. Komu doletí špaček po odpalu nejdál, vyhraje.

Společná fotografie žáků čtvrté třídy videčské školy z roku 1943.

Foto: archiv Viktorie Hajné

Účastníky letošního setkání osmdesátníků ve Vidči přijala i místní starostka Štěpánka Mikulenková, která jubilanty informovala o současném dění v obci a všem předala pěkné dárky.

Foto: Marcela Švajdová

Ladův podzim nad Vičanovou skálou

Vskutku netradiční odpoledne zažili účastníci Ladova podzimu, který uspořádali videčští hasiči společně s kulturní komisí při radě obce. Původně akci plánovali o týden dříve, ale kvůli počasí ji odložili na pátek 4. října.

To už počasí bylo na jedničku, ale i přes velkou propagaci účast nebyla taková, jakou si pořadatelé přáli. Všechny děti i dospělé, kteří se shromáždili o půl čtvrté před školou, odvedly podzimně krojované organizátorky v malém průvodu na louku nad Vičanovu skálu. Na jednotlivých stanovištích chlapce a děvčata čekaly zábavné hry, kterými si dříve pasáčky krav krátili čas na poli. Například kouleli hliněné kulíčky do důlku, ručkovali po laně přes potůček, přetahovali se, tloukli špačka, sbírali jablka a házeli je do zástěry, létali s drakem, hráli si s hadrčkem a vozili se na trakaři. Kdo si o pátečním odpolední všechny disciplíny zkusil, dostal za splnění úkoly drobné dárky, a ne ledajaké: dřevěné hračky, náramky z korálků, omalovánky a další hezké věci.

Hasiči už mezitím založili velký oheň, z kterého zbyla spousta žhavého popela. Do něho vysypali velké množství bram-

bor, aby je upekli tak, jak za dávných časů. Děcka pak ještě napichovala na klacky jablka nebo burty a opékala si je nad žhavým popelem, což kdysi patřovalo k poezii podzimu.

Vydařené slunečné odpoledne pro děti se blížilo k závěru, zdaleka to však nebyl ještě úplný konec pro dospělé. Hasiči pro ně připravili svažené víno, které pro podvečerní zahřátí přišlo vhod. A když se setmělo, lesem začali kroužit světlozozi. Podle místní tradice to byli padlí andělé nebo v duchy proměnění zlí lidé. Ti udělali definitivní tečku za Ladovým podzimem ve Vidči.

Text a foto: Marcela Švajdová

☎ 571 655 010
www.vidce.cz

